

domstrætte, som hører under Domstolene, men som efter vor Formening derimod aldeles ikke hører under Lovgivningsmagten, og at vi ikke vare eneaaende i denne Betragtning, viste sig her i Thinget, hvor det Samme blev meget stærkt fremhævet af Andre. Udvalget havde tillige en anden Støtte for sin Paastand, nemlig den Beslutning, som Ministeriet i sin Tid har taget i denne Sag, dengang der i 1851 var blevet indgivet et Andragende om at faae Sagen ordnet og ført tilbage til sin tidligere Stilling. Huusmændene paa Bornholm henvendte sig altsaa til Ministeriet, men dette fandt, efterat have indhentet Oplysninger om Sagen, at det var rigtigst at henvise den til Domstolene, under hvis Afgjørelse det omhandlede Spørgsmaal som en Eiendomstrætte maatte henhøre. Disse ere de væsentligste Grunde, hvorfor jeg ikke kan stemme for Forslaget; men jeg skal dog tillade mig endnu at anføre, at saaledes som Forslaget løser dette indviklede Forhold, forekommer det mig ikke, at der derved naaes, hvad der skulde naaes. Det, der i sin Tid blev anført over af Huusmændene, var, at de tidligere havde fuldt Brugret over Udmærkerne; men at de vare blevne berøvede denne Ret ved Adfistning af Udmærksjorden. Det foresliggende Forslag fører aldeles ikke Sagen tilbage dertil. Det gjør vel Udmærken til Communejord; men Indtægten af Communejorden skal tilfalde Communkassen og altsaa falde dem tilgode, som statte til Kommunen. Det bliver altsaa Hartkornseierne, der ligesaa fuldt faae godt af Udmærksjorderne, dersom denne Lov træder i Kraft, som hvis de beholdt dem som ubstiftede; idet mindste bliver Forskjellen meget ubetydelig. Det er disse Grunde, som gjøre, at jeg, hvor nødvendig jeg stemmer mod denne Lov, ikke kan gjøre Andet.

Christensen: Ogsaa jeg føler mig i en eiendommelig og ingenlunde behagelig Stilling til dette Lovforslag. Jeg deler i det Væsentlige de Betragtninger, som min ærede Ven, der nu satte sig, har fremsført mod det, og navnlig kan jeg ikke komme bort fra den Frygt, som ogsaa han har udtalt, nemlig for at vi, ved at gaae ind paa det foresliggende Lovforslag,

bringe Repræsentationen, den lovgivende Magt, til at gjøre et Overgreb paa den dømmende Magts Gebeet. Denne min Frygt har jeg ganske vist ikke kunnet komme bort fra ved Alt, hvad der foreligger; men naar jeg paa den anden Side kalder i min Erindring, at netop Halvdelen af dette Things Medlemmer sidste Gang, Sagen var for, ikke har kunnet dele denne min Frygt, og naar jeg derhos seer hen til, at navnlig to udmærkede Lovlærde, nemlig den første (Brock) og fjerde (Krieger) Repræsentant for Kjøbenhavn, ingenlunde have haft denne Skrupel, men have voteret med de 21, der forrige Gang meente at burde anbefale Sagen til Fremme, saa er jeg ved disse Hensyn og ved Hensyn til det muligt gode og ellers, maaskee vanskeligt opnaelige Resultat for Bornholm i Særdeleshed og hele Landet i Almindelighed, som Loven maaskee kan bringe tilstede i sine Følger — bragt til idag at bestemme mig for ikke at ville stemme. Grunden til, at jeg netop vil indtage denne Stilling, er iøvrigt ikke blot det, jeg nu har antydet, men ogsaa fordi jeg virkelig har det Dykke at seer paa efter min Mening overmaade tvivlsom, men ogsaa overmaade vigtig Sag foretaget i det andet Thing, hvor ikke blot Bornholm har Repræsentanter, der ville kunne enten bekræfte eller svække, hvad Dens Repræsentant her har anført til Fordeel for Sagen, men hvor jeg i det Hele er vis paa, at netop de Betænkkeligheder, jeg nærer og i Forbindelse med min ærede Ven (Hast) har tilladt mig at fremsføre, ville i fuld Maade blive gjorte gjældende og komme under Overveelse. Det er blot disse Bemærkninger, jeg har troet at burde fremsføre, saavel af Hensyn til min forrige Stilling til Sagen — de ærede Medlemmer ville erindre, at den blev forkastet med 21 imod 21 Stemmer, og at jeg hørte til de 21, der stemte imod den — som til Forklaring af, at jeg nu afholder mig fra at stemme. Jeg skal her til endnu kun sige, hvad der maaskee er nødvendigt, at jeg herefter, saafremt Sagen kommer tilbage til os fra det andet Thing, da har min fulde Frihed med Hensyn til Afgielsen af min Stemme, idet min Afstemmen ikke maa forstaaes som en Villigelse af Forslaget i det Hele.